

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie T. L.

oskarżonego o czyn z art. 258 § 2 k.k., z art. 160 § 1 k.k. i art. 171 § 1 k.k.
w związku z art. 11 § 2 k.k. w związku z art. 65 k.k. i inne,

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 15 kwietnia 2025 r.,

na skutek skargi T. L. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez
nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym
w Łodzi w sprawie o sygn. II AKa 332/24 i Sądem Okręgowym w Łodzi w sprawie
o sygn. IV K 162/03,

**na podstawie art. 4 ust. 1b w związku z art. 8 ust. 2 ustawy
z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony
do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym
prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora
i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w związku
z art. 35 § 1 k.p.k. przekazuje skargę do rozpoznania Sądowi
Apelacyjnemu w Łodzi.**

UZASADNIENIE

Pismem z 16 listopada 2024 r. T. L. wniósł o stwierdzenie przewlekłości
postępowania przed „Sądem Okręgowym oraz Sądem Apelacyjnym w Łodzi w
sprawie o sygn. akt II AKa 207/20, w której zapadł wyrok w dniu 29.11.2021 roku, a

który został uchylony przez Sąd Najwyższy do Sądu Apelacyjnego II Wydział Karny – do ponownego rozpatrzenia”.

W odpowiedzi na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego z 27 listopada 2024 r., zobowiązujące do sprecyzowania żądania skargi, skarżący wyjaśnił, że „wniesiona skarga dotyczy sprawy II AKa 207/20 (obecnie II AKa 332/24) (...) sygnatury II AKa 207/20 i II AKa 332/24, pozostają w ścisłym związku z postępowaniami przed Sądem Okręgowym w Łodzi IV Wydział Karny i Sądu Apelacyjnego II Wydział Karny i wywodzą się z jednej sprawy IV K 162/03”. Skarżący podkreślił, że sprawa „znalazła się cztery razy w sądzie I instancji i pięć razy w sądzie II instancji”. Brak rozpoznania sprawy jest „wynikiem tylko i wyłącznie popełnianych błędów sądu I i II instancji” (pisownia oryginalna).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało przekazać do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), Sąd Najwyższy jest właściwy wyłącznie do rozpoznania skargi dotyczącej postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym. Jeżeli przedmiotem oceny jest przewlekłość postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym, to zgodnie z art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość „właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny”.

Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19; z 24 października 2024 r., I NSP 333/24; z 18 grudnia 2024 r., I NSP 401/24).

Skarga koncentruje się na opisie postępowania przed sądem I i II instancji. Już w petitum skargi skarżący wyraźnie domaga się stwierdzenia, że nastąpiło naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w

postępowaniu przed „Sądem Okręgowym i Sądem Apelacyjnym w Łodzi”. Również w uzasadnieniu skargi oraz w piśmie z 12 grudnia 2024 r. skarżący kwestionuje sprawność postępowania od chwili jego wszczęcia oraz przytacza okoliczności dotyczące zarówno postępowania przed sądem I instancji, jak i przed sądem II instancji.

Z uwagi na fakt, że skarga dotyczy przewlekłości postępowania prowadzonego przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie o sygn. II AKa 332/24, jak i przed Sądem Okręgowym w Łodzi o sygn. akt IV K 162/03 właściwym do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w Łodzi.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 4 ust. 1b w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość w związku z art. 35 § 1 k.p.k. orzekł, jak w sentencji.

[SOP]

[r.g.]